

Lovforslaget henvist til det om Lovforslaget om Ophævelse af Københavns Væbning nedsatte Udvalg.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om offentlige Politisagers Afgørelse igennem Vedtagelse for Politiovrigheden i København.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 309 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Wiinblad: Det Forslag, som foreligger til Behandling her, gaar ud paa at forøge Politidirektørens Magt i København, saaledes at der gives ham Ret til at afgøre offentlige Politisager i Mindelighed, nemlig saadanne Sager, som ikke kunne medføre en Bøde af over 40 Kr. Det overlades til Politidirektøren at skønne over, hvorvidt den tiltalte er skyldig, og hvorvidt han mener, at han kan afgøre Sagen med en Bøde paa 40 Kr. eller et mindre Beløb. Sagen har været til Behandling i Lands-tinget, hvor den er bleven vedtagen af alle Partier med Undtagelse af Socialdemokratiet. Den Omstændighed, at Forslaget om at udvide Politidirektørens Magt har fundet en saadan Velvilje hos alle Partier med Undtagelse af Socialdemokratiet, viser, at Partierne have en temmelig kort Hukommelse. Det er nemlig ikke længere siden end 1896 i Efteraaret, at alle Partier vare enige om, at man saa langt fra burde udvide Politidirektørens Magt, at der tværtimod var den mest levende Stemning ikke alene i Socialdemokratiet, men i Højre og Venstre om, at Politidirektørens Magt var for stor, at den blev mindre heldig benyttet, og at den burde begrænses. Det er kun 1½ Aar siden, at samtlige Partier stillede sig saaledes, og kun saa kort Tid efter, og uden at der har fundet nogen Reform Sted af Politivæsenet, foreligger der her et Forslag om at udvide Politidirektørens og det københavnske Politis Magt, og dette Forslag har, som jeg antydede, fundet en saadan Velvilje i det høje Landsting, at det er vedtaget af alle Partier med Undtagelse af

Socialdemokratiet. Jeg skal tillade mig at minde om, hvordan Stemningen var hos Partierne for 1½ Aar siden. Venstrepartiet i København afholdt da et meget stort Folkemøde, hvor der udtaltes den bestemteste Misbilligelse af Politiets Optræden i en Række Tilfælde og forlangtes Forholdsregler over for Københavns Politi, og Højre her i Byen, det københavnske Højre, henvendte sig den 4de Oktober 1896 til den højtærede Justitsminister, den nuværende Justitsminister, med et Andragende, en Klage over Københavns Politidirektør. I denne Adresse, denne Klage hedder det, at Deputationen for Højres Arbejder- og Vælgerforening androg den ærede Justitsminister om, at Hans Ekscellence vilde „søge at fremskynde Proceskommissionens Arbejder og forelægge for Rigsdagen et Forslag til en Retsreform, der forener Hensynet til Retssikkerheden med den enkeltes Krav paa at sikres mod vilkaarlig Behandling.“ Denne Udtalelse af Højrepartiet den Gang om, at de enkelte af Københavns Borgere, at Borgerne i det hele taget vare Genstand for vilkaarlig Behandling, var vendt mod Københavns Politi og i særlig Grad mod Københavns Politidirektør, og der er hverken sket nogen Personforandring eller Systemforandring siden den Tid i disse 1½ Aar. Endvidere udtalte Adressen fra Højres Arbejder- og Vælgerforening en Anmodning om, at Hans Ekscellence „snarest vil gennemføre en bedre Ordning og Ledelse af Københavns Politi samtidig med, at der søges tilvejebragt en passende Forhøjelse af Politietatsens Lønninger.“ Altsaa det, Højre krævede for 1½ Aar siden af den ærede Justitsminister, var en bedre Ordning og bedre Ledelse af Københavns Politi end den, man havde i det Øjeblik. Den ærede Justitsminister svarede paa denne Adresse, at „Politiets Forhold er Genstand for nærmere Prøvelse i Ministeriet“; den ærede Justitsminister havde ikke nogen Undskyldning for Københavns Politidirektør, men han havde Betænkeligheder, og disse Betænkeligheder medførte, at han sad i Justitsministeriet og prøvede disse Forhold nærmere og undersøgte disse Klager nærmere. Endvidere sagde den ærede Justitsminister: „Jeg er rede til, naar jeg har dannet mig en bestemt Opfattelse af Stadens Politiforhold i det hele, og det maatte vise sig, at disse paa et eller flere Punkter ere uheldige, da, for saa vidt det beror paa mig, at søge Manglerne afhjulpne.“ Den ærede Justitsminister havde altsaa for 1½ Aar siden Københavns